

PALÁST

**„A keresztény küldetés csodálatos,
mindenkinek szóló küldetés,
senki sincs kizárva belőle!” (Ferenc pápa)**

ODAADÁS ÉS FELAJÁNLÁS

Szent István királyunkat gyakran ábrázolják úgy, hogy felajánlja a koronát, vagyis az egész nemzetet a Boldogságos Szűz Máriának. Templomunk oltárképén is ez a jelenet látható. De mit is jelent igazából felajánlani valamit? Mit jelent keresztény életünkben a szívbeli odaadás?

Mindannyian megtapasztaltuk már, ha igazán szeretünk, akkor ösztönösen odaadjuk magunkat, így örömmel megnyílunk Isten és a másik felé. Az odaadásnak ez a készsége minden áldozat lelke. Ez az Istennek való odaadás élt Szent István szívében is, s csak ezzel a lelki háttérrel tudta országát is felajánlani. Isten azért hívta létbe az embert, hogy odaadásra törekedjék, hiszen Isten belső élete is szüntelen odaadás. Ha az ember ezt teszi, akkor az odaadás észrevétlenül is hordozni fogja őt, s ha engedi, hogy Isten úgy szólhasson hozzá, ahogy megalkotta, akkor élete a dicséret áldozata lesz. Ez a keresztény élet lényege: a hála áldozatává válni, Istenért és Istenben elveszni, és hirdetni, hogy Isten az élet egyedüli közép-pontja. „Adjatok hálát mindenért!” – buzdít mindannyiunkat az apostol (1Tessz 5,18).

**„Én Te Reád Bízom
a szép Magyar Hazánkat,
a nemzetet vele együtt koronámat.
Legyen ez mindenkor
a Te örökséged, oltalmazd,
őrizz, vezérelj e népet.”**

Ismerjük saját fáradozásainkat, szenvedéseinket, hibáinkat és tökéletlenségeinket, bűneinket nap mint nap, amikor látszólag csődöt mondunk. Minden egyszerűbbé válna, ha megértenénk: nem az a lényeg, hogy tökéletesen működünk, hanem hogy áldozattá váljunk. Amit feláldozunk, annak nem kell valami különleges dolognak lennie, elég, ha szívből és őszintén felajánljuk. Ezért fontos, hogy minden szentmisében a kenyér és bor mellé odategyük a mi kisebb-nagyobb mindennapi felajánlásainkat. Ahelyett, hogy hibák és vétkek nélkül eltöltött napokat ajánlanánk fel Istennek, inkább áldozunk neki egy elrontott napot. A fontos csak az, hogy neki adjuk. Isten életünk legjelentéktelenebb pillanatával is tud valamit kezdeni, ha úgy ajánljuk fel neki, amilyen.

Segíthet ebben Loyolai Szent Ignác imája:

Vedd Uram, és fogadd el teljes szabadságom, emlékezetem, értelmem és egész akaratom, mindenem, amim van és amivel rendelkezem. Te adtad mind ezt, Neked, Uram, visszaadom. Minden a Tiéd, rendelkezél velem egészen akaratod szerint. Add nekem szereteted és kegyelmed, mert ez elég nekem. Amen.

Zoltán atya

Ha figyelmet fordítunk a szépségre és szeretjük, az segít, hogy kilépjünk a haszonelvűségből. Ha valaki nem tanul meg megállni, hogy észrevegye és értékelje a szépet, nem meglepő, hogy minden használati tárggyá és gátlástalan visszaélés tárgyává válik számára. Különben továbbra is az a fogyasztói paradigma terjed majd, amelyet a hírközlő eszközök és a piac hatékony manipulációi közvetítenek.

(Ferenc pápa: Áldott légy 215.)

MÁRIA MENNYBEVÉTELE

Mária földi életének befejezése után testével-lelkével együtt fölvetelt nyert a mennybe, föltámadt Fia dicsőségébe – mondja ki a hittétel. A testével-lelkével együtt kifejezés a teljes üdvösséget hangsúlyozza. Krisztus is testi valóságban támadt föl, és az örök életbe mindenki csak személyisége szerint juthat. Az ember test és lélek egysége.

Mária szoros kapcsolatban állt Krisztussal, mint anya, de úgy is kapcsolatban áll vele, mint akit a hit, a kegyelem és a szeretet fűz hozzá. Egészen közel állt hozzá érdemekben is, hiszen élete az ő követése volt.

Jeruzsálemben már az V. században megemlékeztek a Boldogságos Szűz égi születésnapjáról. Az ünnepet a szentséges Szűz elszenderülésének hívták (dormitio sanctae Mariae). A VI. században egész Keleten elterjedt. Rómában I. Sergius tette hivatalos ünnepé; hamarosan vigíliával ünnepelték. s itt a VIII. századtól a Boldogságos Szűz mennybevételének (assumptio beatae Mariae) nevezték. Olyan tanúskodás a hagyományban nincs Mária mennybevételéről, mint Krisztus föltámadásáról. Ellenben megvan az Egyházban az a hagyomány, amely az ő üdvrendi jelentőségét hangsúlyozta. Az Éva-Mária párhuzam azt is jelentette, hogy Máriának különös szerepe van Krisztus mellett, és egészen hozzá tartozik. A Ter 3,15-öt is értelmezték az egyházatyák: „Ellenkezést vetek közéd és az asszony közé, a te ivadékod és az ő ivadéka közé. Ő széttiporja fejedet, te meg a sarkát veszed célba.” Az asszony ivadékával együtt tiporja szét a kígyó fejét, vagyis Krisztus győzelmében ő is részesedik. Márpedig a bűn fölötti győzelemben benne van a halál fölötti győzelem is. - A Máriáról szóló teológiai kérdések csak az elsőrendű misztériumok (Szentháromság, megtestesülés, megváltás, kegyelem) tisztázása után kerültek szóba. A Mária megdicsőülésével foglalkozó legrégebbi irat a 4. sz. végéről való, amely sok legendás részlete mellett a hagyományra is utal. A tételt a 10. sz-tól kezdve a teológusok már mint hagyományos igazságot tanították. Írott liturgikus emlékek a 7. sz-tól kezdve tanúskodnak az ünnep meglétéről. A tétel kihirdetése fölmerült már az I. Vatikáni Zsinaton (1869-70), de csak 1950-ben hirdette ki XII. Pius pápa. (Miserentissimus Deus). Előzetesen az Egyház minden püspökét megkérdezte, s majdnem kivétel nélkül arra szavaztak, hogy a tétel benne van az Egyház hitében, s a kihirdetést alkal-

masnak tartják. A pápa a tételt úgy hirdette ki, mint kinyilatkoztatott igazságot, amely mellett a tévedhetetlen Egyház tradíciója tanúskodik. 2003 óta a Szeplőtelen Fogantatás december 8-án ünnepelt napja mellett Nagyboldogasszony a második kötelező Mária-ünnep. Magyarországon Szent István óta parancsolt ünnep. (1948-ig munkaszüneti nap volt.)

Nagyboldogasszony Szűz Máriának a magyarok által használt neve. A krónikák Szent Gellért érdemének tulajdonítják, hogy Jézus anyja magyar földön a Boldogasszony nevet kapta: a ve-

lencei származású püspök fehérvári beszédében nevezte Boldogasszonynak Máriát. Az Érdy-kódex szerint „Gellért tanácsának intéséből akkoron kelet föl, hogy az Szűz Máriát ez Magyarországon Bódogasszonynak, avagy ez világnak Nagyasszonnyának hívnák. Szent István királ es ez szegény országot Bódogasszony országának nevezé.” Szűz Mária születésének ünnepe Kisboldogasszony lett, míg a Boldogságos Szűz mennybevételének ünnepe elnevezést kapta.

„Hisszük, hogy Mária – szent fiához, Jézus Krisztushoz hasonlóan – legyőzte a halált, és az égi dicsőségben van; teljes valójában, testestül-lelkestül. A mennybe felvett Mária nincs messze tőlünk, a menny ugyanis nem a világegyetem egy bizonyos helyére utal, hanem valami sokkal nagyobbra, amit emberi fogalmakkal nehezen tudunk meghatározni. Az ég, a menny szóval arra utalunk, hogy a

közénk eljött Isten nem hagy bennünket sorsunkra sem a halálban, sem a halál után, hanem az örökkévalóságot ajándékozza nekünk. Isten sohasem múlik el, mindnyájan szeretete erejében létezőnk. Isten szeretete győzi le a halált és ajándékozza számunkra az örökkévalóságot. Ez a szeretet fogalmazódik meg a menny szóban. Isten befogadja örökkévalóságába mindazt, ami most életünkben szenvedés, szeretet, remény, öröm, szomorúság. Istenben az egész ember megtisztul, és így elnyeri az örökkévalóságot. A mennybe felvett Máriában az emberi teremtmény Isten világa szerinti teljes megvalósulását szemléljük” – mondta Mária mennybevételéről XVI. Benedek pápa 2010-ben, a Castel Gandolfó-i Villanovai Szent Tamás-templomban bemutatott Nagyboldogasszony-napi ünnepi szentmisén.

(A Katolikus Lexikon és a Magyar Kurír írása alapján)

Reiszné Surinás Piroka

Keresse honlapunkat: www.makobelvaros.hu

12 PONT, AMIÉRT ÉRDEMES TAIZÉBE MENNI

- Megtapasztalhatod a nemzetköziséget és az azon átívelő egységet.
- A magunkkal hozott negatív dolgok szép lassan elsimulnak és átalakulnak.
- Megtapasztalhatod az egyszerűséget és annak örömeit.
- Bizonytalan angoltudással is boldogulsz a több ezres nemzetközi közegeben a „kézzel-lábbal, jókedvvel és jóakarattal való” kommunikáció által.
- Tagja lehetsz a több ezer fős kórusnak.
- Időt találhatsz az imára, Szentírás olvasásra, csendes sétákra, beszélgetésekre.
- Ugyanakkor benne lehetsz a fiatalok vidám, hangos és nagyon pörgős forgatagában napközben és éjszaka is (23.30-ig!).
- A taizéi mosoly egész héten körülvesz és arra ösztönöz, hogy hazahozd a saját környezetbe. :)

- Itt megáll az idő. Bár mindig gyorsan eltelik az itt töltött egy hét, mégis: amikor visszajössz Taizébe és körbenézel, leülsz a megszokott helyre a templomban, vagy étkezőnél a padokra (farönkre), figyeled a domboldalon a legelésző teheneket ..., akkor úgy érzed, mintha nem is lett volna közte 1 (2,3,4 ... ∞) év.
- A felejthetetlen ízékért, amit csak a francia / taizéi konyha által tapasztalhatsz meg: a reggeli bagett csokival és vajjal, a kuszkusz, a sajtok (az egyetlen, ami nagyon finom az ételek között), a fűszerezett virsli, a kekszek és még sorolhatnánk.
- Néhány nap után felfedezed, hogy a testednek olyan pontjai is fájnak, amelyekre még soha nem gondoltál. → Jobban megismered magad testileg és lelkileg.
- Láthatod a szombat esti imádságon, hogy a húsvéti gyertya fénye hogy tölti be a templomot, amikor szétosztják a lángot a kezünkben lévő gyertyák által.

Összeállították a 2017-es taizéi zárandokok

MÁSOKÉRT TENNI

A cselekvő szeretet egy példája

„Íme, kiment a magvető vetni. ⁴Amint vetett, némely szem az útszélre esett. Jöttek az égi madarak és fölcsipegették. ⁵Más mag köves talajba hullott, ahol nem volt neki elég föld. Gyorsan kikelt, mert nem volt mélyen a földben. ⁶Amikor azonban forrón tűzött a nap, elszáradt, mert nem volt gyökere. ⁷Ismét más szúrós bogáncsok közé esett. Amikor a bogáncsok felnőttek, elfojtották. ⁸A többi jó földbe hullott s termést hozott, az egyik százszorosot, a másik hatvanszorosot, a harmadik meg harmincszorosot. ⁹Akinek füle van, hallja meg!” (Mt13,3.b-9)

tek gazdagabbak. A darab egyébként ismert mesehősökből állt – újragondolva...

A recept tehát ennyi, de mögötte nyilvánvalóan sokkal több rejlik. Tanár és diák egy hetet adott az életből arra, hogy ÉRTÉKET teremtsen. Nem haszonelvű produkciót hoztak létre, nem voltak ott fontos vezetők, akik nagy pátosszal megnyitották volna a „rangos” eseményt, hanem az előadás egyszerűen elkezdődött. A diákok megjelentek a színpadon és szerte a teremben, a nézőtéren pedig több volt a zaj: főleg a taps és a nevetés, mint általában – az ÖRÖM tükröződött az arcokon, látszott a gesztusokon. Ezek a diákok ÉLMÉNYT adtak,

Alighanem mindannyiunk előtt ismert a fenti példázat. Számomra a nyári szünet egyik legkiemelkedőbb eseménye egy előadás volt, ami eszembe juttatta az evangéliumi részletet.

Ha szakácskönyv-jelleggel kellene leírnom, ezt írnám:

Zalán Tibor: Vigyázat a tetőn anyagok járnak (játék mesékkel, korhatár nélkül)

Végy egy színjátszó csoportot: TükörTárs Színjátszó Csoport, tagjai egy budapesti középiskola (volt) diákjai: 20 fő és volt tanárai: 3 fő. Dolgozz velük egy Úgyért: azaz tanárként adj a nyári szünetedből egy hetet arra, hogy ez a csapat előadjon egy produkciót sérült fiataloknak. Diákként pedig hosszabbítsd meg a középiskolás emlékeidet, élményeidet egy fantasztikus tábor segítségével.

Ebből a két komponensből született meg Mártélyon az az előadás, amit egy ott táborozó ökumenikus szervezet sérült fiataljai nézhettek meg – s vélhetően életre szóló emlékek let-

magukból adtak, egy darabot a szívükből-lelkükből.

Ugyan külső szemlélőként nem voltam része a munkának, de egészen biztos, hogy a diákok jóval többet tanultak meg ez alatt az egy hét alatt a közösségi szolgálatról, mint a kötelezően előírt 50 óras penzum alatt. Tanáraikkal együtt egy jó ügy mellé álltak és gyarapították talentumaikat.

Én csak köszönetemet tudom kifejezni az élményért, számomra is megéjtő volt, ahogyan pozitív gondolatokat hallottam már letűnt, mégis örökéletű mesék hőseitől. A mesedarab záró éneke pedig ez volt – azt hiszem, igen tanulságos...

„A sorsod elől nem futhatsz el, hiába vagy hős, vagy ember, nem futhatsz, nem futhatsz, nem futhatsz el, de formálhatod! Próbálkozz, csak kudarc ér, menekülsz és bukás a bér, nem futhatsz, nem futhatsz, nem futhatsz el, de formálhatod! Ne törődj bele sorosodba, van ki győz, és van ki soha, nem futhatsz, nem futhatsz, nem futhatsz el, de formálhatod!

TISZAVIRÁG TÁBOR 2017

Csodálatos táborban vehetünk részt Mártélyon augusztus 9-e és 14-e között, ahol kölcsönösen gazdagíthatják egymást fiatalok – egymásra való odafigyelésben, segítőkészségben, összetartozásban, hitben és szeretetben. Sok beszélgetés, játék, közös imádságok, zenélés, éneklés, szentmise (amelyet Pálfi Zoltán atyával együtt ünnepeltünk), kézműveskedés, lovaskocsizás, piknikezés, bulizás, a közös étkezések, és egy különleges színházi előadás – megannyi lehetőség volt egymás jobb megismerésére.

A táborban körülbelül 15 egyetemista vagy már dolgozó fiatal és körülbelül 15 valamilyen sérüléssel (mozgássérüléssel, autizmussal, downszindrómával...) élő fiatal töltött el néhány felejthetetlen napot, egymást megajándékozva örömteli, érdekes, humoros, vagy éppen lélekiemelő helyzetekkel, lehetőséget adva annak megtapasztalására, hogy valóban nagyobb öröm adni, mint kapni.

A tábor evangéliumi részlete, amelyet igyekeztünk többféle módon (megjelenítéssel, rajzzal, padlókép-technikával) is közelebb hozni a szívünkhöz az az esemény volt, amikor az apostolok féltek a viharban, de Jézus (a vízen járva) megközelítette, bátorította, megnyugtatta, megmentette őket. Életünk során sokféle nehézség adódhat, de Jézus ott van velünk akkor is, segítő kezet, bátorítást, vigasztaló szavakat adva, sokszor egyik-másik társunkon, másokon keresztül.

A Hit és Fény Mozgalom szegedi Tiszavirág csoportjának tavalyi, makói tábora után az idei (mártélyi) tábora is nagyon szépen sikerült. Nehéz volt a búcsúzás; de megnyugodtunk, hogy év közben is lesznek találkozásaink, jövőre ismét együtt táborozunk, megőrizzük egymást a szívünkben, és Jézus mindig velünk van.

Cseh Miklós

Cseh Gábor

*Lehetsz jó, ha nem vagy erős
soha nem leszel legelől,
nem futhatsz, nem futhatsz, nem futhatsz el,
de formálhatod!
Csak a mesékben győz a jó,
ott se mindig, mert a való:
nem futhatsz, nem futhatsz, nem futhatsz el -
de formálhatod!*

A tábor vezető tanárok: Várhelyi Judit (gyógypedagógus), Pollák Miklós (énektanár), Kovács Katalin (drámapedagógus). A sérült fiatalokat táboroztató szegedi Tiszavirág közösség közösségvezetői: Holcz Ágnes, Majoros Zsuzsanna, Pataki Bernadett és Dinnyés Aletta, akik az első pillanattól fogva lelkesedtek az ötletért.

Mészáros Ildikó

**MAKÓI GYEREK A
FONYÓDLIGETI ERZSÉBET
TÁBORBAN
(2017. JÚLIUS 23-28)**

Végre elindultunk! - mondta örömmel az egyik kislány. Valóban nem kis előmunkálatra volt szüksége a makói Szent Erzsébet karitás csoport munkatársainak ehhez: pályázat benyújtása, tervezés, húsz gyerek kiválasztása, a szülők megnyugtatósa, hogy minden rendben lesz...

De ez már a múlté, fenn ültünk a Szeged-Fonyódligetivonaton, és mi, a kísérők is mondhatjuk, hogy minden rendeződött. Megérkeztünk a táborba, ahol már sok gyerek várta a szállások elfoglalását. Ki aludjon fenn, ki pedig lent? Kezdődött az izgatott elhelyezkedés, majd az ebéd jött, ahol már megbeszéltük a programokat. Mindenkit fellelkesítettek a különböző lehetőségek, versenyek, feladatok, melyekre csoportosan lehetett jelentkezni. Volt ügyességi, taktikai és sport játék, melyekre közösen jelentkezett a makói csoport. Megérte jelentkezni, mert helyezéseket is szereztünk. A szórakozási lehetőségekből sem maradtunk ki, mindennap volt fürdés, ki lehetett próbálni a

vízi kalandparkot, a sárkányhajózást, a vitorlázást, valamint a sétahajókázást. A rosszabb időjárásra is felkészültek a szervezők. Önkéntesek segítségével lehetett a különböző kézműves foglalkozásokat kipróbálni. Késő délutánra jól elfáradva, az élményekkel feltöltődve beszélgettek, ismerkedtek a táborlakók, felszabadult gyermekzsivajtól volt hangos az egész tábor. Olyan jó volt a hangulat, hogy a takarodó éjszakába nyúlt, és figyelmeztetni kellett őket a másnapi feladatokra. Minden este a színpadon zenével szórakoztatták a jelenlevőket, és az utolsó fergeteges diszkó részesei voltak a gyerekek. Hazainduláskor többen megfogalmazták, hogy jó lenne még maradni, vagy jövőre visszajönni ide.

Ezek közül a gyerekek közül sokan először jártak a Balatonnál, ami biztosan felejthetetlen élmény marad számukra. Isten adja, hogy minden álmuk valóra váljon, és hogy valóban visszatérhessenek a Balaton partjára.

Szabó István karitás önkéntes

**AZ IDEI GYERMEK-
MISSZIÓS
TÁBORUNK**

Már sokadik alkalommal került megrendezésre a mi kis Gyermek-

missziós táborunk. Idén többen voltunk, mint az előző években: létszámunk még a harmincat is meghaladta. Ez első hallásra számomra meglehetősen soknak tűnt, mert akkor még csak egy nagy gyerektömeget láttam a szemeim előtt. Viszont abban a pillanatban, hogy ez a tömeg egy szép kis színes csoporttá alakult át, sok egyedi, aranyos, nevető gyerekcokkal, rá lehetett döbbeni, hogy szinte ideális a létszámunk. Ovisok, alsósok, felsősök, segítők, természetesen a szervezőkkel együtt, mind remekül éreztük magunkat.

Bár a tábor idejének nagy részét a szórakozás tette ki, természetesen volt tanítójellege is. A délelőtti foglalkozások, hittan órák segítették a gyerekeket meglévő tudásuk elmélyítésében, felelevenítették, hogy mi is az a misszió, mit is jelent gyermek missziósnak lenni, foglalkoztak továbbá az evangéliumok tanulmányozásával is, valamint néhány szentnek a legendáival is. Egy-egy történetet ügyesen bábjátékkal is megjelenítették, így egy különlegesebb módon közelíthették meg az adott témát, eseményt.

A finom ebéd után pedig inkább mozgalmasabb programok következtek. Zomborra is kibicikliztünk, ahol megnéztük a Rotundát, melyről sok új érdekességet is megtudhattunk. Már maga az oda- és visszaút is egy külön

vidám élménynek számított, hisz nem mindennapi az ilyen létszámú kerékpártúra sem. Apátfalva is volt úticél, itt sokat szórakoztak a gyerekek a homokkitermelőnél, és természetesen a hagyományos Gyomaendrődi kirándulás sem maradhatott ki.

A délutáni játékos, pihenős együttlét a barátságok elmélyítésére, valamint újak kötésére is lehetőséget nyújtott. Szokás szerint nagyon élvezték a gyerekek a medencében való közös pancsolás élményét, valamint a trambuliban való ugrándozást is.

A gyerekek nagyon aranyosak voltak, élvezték a közös programokat, és szerintem nemcsak élményekkel és barátokkal gazdagodhattak a tábor során, de többek között a csapatszellem is fejlődhetett bennük a különböző csapatos feladatoknak köszönhetően, másfelől azt is elmondhatjuk, hogy valamennyiükben nőtt a versenyszellem is, hisz a mindenévben megtartott Parasztoimpiában ismét egyénként bizonyíthattak ügyességükkel. A legügyesebbek érmet is kaptak.

Egy szép vasárnapi szentmisével zárult a tábor, mely során négy új kismisszió is felavattunk, valamint a két vándordíjat is átadták az évmisszionáriusainak.

Gules Gabriella

MAKÓI PÁSZKA - GÖRÖGKATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG

BESZÁMOLÓ A GÖRÖG NAPKÖZIS TÁBORRÓL (JÚLIUS 24-28.)

A gyerekeknek a testi, lelki és szellemi fejlődéséhez szükség van új élményekre, ezért a nyáron egy 5 napos napközis tábort szervezzünk, amelyen közel harmincan vettek részt. A táborban próbáltunk olyan programokat megvalósítani, amelyek értéket is nyújtanak a gyermekek számára. Ez a gondolat motiválta Biró István parókus atyát is, amikor a tábor megszervezése mellett döntött.

A tábor előkészületeibe beletartozott az egyházmegyei pályázat elnyerése, támogatók megkeresése, előzetes kapcsolatfelvétel a programok segítőivel, hogy az ide látogató gyermek jól érezze magát. Ez azért is igényel körültekintő munkát, mert nagyon különböző volt gyermekeink kora /5 évestől 13 évesig/ és érdeklődési köre.

Minden nap közös imádsággal indítottuk a reggelt, majd elkezdődtek a különböző foglalkozások igényre szabottan. A hét témája Noé története volt. A kisebb korosztálynak különböző kreatív eszközök bevonásával tettük érdekesebbé az elbeszélést. A negyedik nap sorversenyen vettek részt a táborlakók, ahol csapatokba szerveződve küzdöttek, majd egy kvíz segítségével jobban megismerhették a templomot. Ezen a napon a média képviselői is meglátogattak minket.

Minden napon volt csocsó, foci, trambulinozás és kézműves foglalkozás is a táborozóknak, egyik napon a Máltai Szeretetszolgálat makói csoportja is segítette munkánkat. Az időjárás lehetővé tette számunkra, hogy a gyerekeket elvigyük csillagösvény túrára Ópusztaszerre, majd Kiszomborra is kilátogattunk, ahol megnéztük a Körtemplomot és a Rónay kúriát is.

A hét lezárásaként a Haramia együttes zenélt. Volt palacsinta, gofri, gyümölcs, sütemény és csoki szökőkút is. Ezúton is hálás köszönetünket fejezzük ki Csilla és Gabika óvónéniknek, az önkéntes segítőinken és támogatóinknak a sok finomság elkészítésében, a hét előkészítésében és lebonyolításában.

Örülök, hogy munkatársként, szervezőként és két fiú édesanyjaként részesévé válhattam ennek a csodálatos programnak, mely minden nap nagy élményt nyújtott számomra. Igazán felemelő érzés volt látni és hallani, hogy István atya és felesége, milyen szeretettel és gondoskodással tanították és óvták gyermekeinket, és milyen jó egy ilyen közösséghez tartozni. Remélem, hogy jövőre is megszervezésre kerül a tábor, és minden gyermek örömmel fog ismét eljönni hozzánk.

Szabóné Kanton Ildikó

ISTVÁN KIRÁLYUNK

Amikor egy nép megéhezik, amikor a bevált módszerek már nem működnek, amikor új rendet kell kialakítani, hogy tovább lehessen élni, akkor lép színre István, hogy megtermelje és kiosssa a kenyeret, mint Isten ajándékát.

Érdemes visszalapozni a történelemben. A magyarok vándorlásuk során már ideérkezésük előtt találkoztak a kereszténységgel. Gyula és Bulcsú megkeresztelkedett Bizáncban, és hozták a magyarok első püspökét, **Hierotheost**. Tehát a keleti kereszténység a honfoglaláskor, a magyarokkal érkezik a Kárpát-medencébe. Amikor Szent István behívja a bencés szerzeteseket és kialakítja a keresztény élet rendjét az országban, akkor már több keleti szertartású kolostor található itt. Külön egyházmegyéjét is alapít a keleti szertartásúak számára. István király tanítja népét földet művelni, vetni, aratni, kőházat építeni. Ennek kettős értéke van. Amíg sátorban laktak, nem becsülték sokra mások otthonát, mert az övék könnyen pótolható volt és nem kötődött állandó helyhez. Amikor már kőházban nőtt föl egy nemzedék, megérezte, mekkora csapás az otthon elvesztése. Ez is része volt annak, hogy a kalandozások, mások házainak kifosztása, felégetése, véget értek. A vándorló házat emelt, a pusztító épített, a kóborló otthonra, hazára talált. Ez volt az alapozása az országnak.

A falazás az emberi kapcsolatok építése volt. Nyugatra és keletre is nyitott. A magányos magyart bekapcsolta Európa vérkeringésébe. A szerzetesi iskolákban az egyszerű emberek fiai is tanulhattak. Példát adott házasságával is, hogy hogyan lehet a kapcsolatokat építeni. Mindenek előtt a saját életével mutatta meg, hogy hogyan lehet és kell egy csodaváró, világvégét vágyó korban két lábbal a földön állva élni, és a realitások talaján tervezni.

A tető a ház, a hazán: a lelki javak, az Isten keresése. István Istenre és Istennel épített. Minden 10 falu templomot épített. A tűzre vigyázon kívül mindenki ment templomba. Parancs ízu ez, de a gyermek is így kezdi a rendet. Aztán felnő hozzá, megéri és sajátjává teszi. István tudta, hogy pénzzel, hatalommal nem mérhető az a kincs, amely a hitben, az imában gyökerezik. A szeretet forrása az Isten. Ha népét gyűlöletről szeretetre akarja átnevelni, akkor Isten hitére kell megtanítania.

Hite megtisztítja a szemét és szívét és segít jól látni, eligazodni az értékek kavalkádjában. Éjszakákon át imádkozott, böjtölt, vezekelt maga és népe bűneiért. Ezek az átvirrasztott éjszakák vitték ki álruhában, hogy lássa népe nyomorát és nappal királyként jól döntsön. Ha harcolt, Istentől kért segítséget. Ha győzött, neki köszönte meg. Böjt, imára ma is szükségünk van, hogy Isten örök tanítását a mához igazítsuk.

<http://gyorigorogkatolikus.hu/szent-istvan-kiraly-nyoman>

HITOKTATÓ ÉRKEZIK

Kedves Szülők és Gyerekek!

Dráviné Kovács Ágnes vagyok, két gyermekes görögkatolikus édesanya. 20 éven keresztül Szegeden oktattam hittant, most pedig Makóra hívtak az Úr. Ősztől a Görögkatolikus Parókia hitoktatójaként kezdem a munkámat. Jelmondatom: "Boldogok a tisztaszívűek, mert meglátják az Istent." Remélem örömben és szeretetben tudok majd veletek együtt munkálkodni és építeni Isten országát.

LITURGIKUS REND

Vasárnapokon 7.30 órától Utrenyét,
8.30 órától Szent Liturgiát végzünk.
Szeptember 29-én. 17.30h
Szent Liturgia, majd
Akatisztosz – Rózsafüzér
Október 06. 18.00h
A Szent Efrém férfikar koncertje
Október 08. 10.00h
Búcsúi Szent Liturgia Kocsis Fülöp
görögkatolikus érsek-metropolitával

TORONYBA IS MÁSZTAK A MA-KÓI KERÉKPÁROZÓK

Bicajoztak és toronytúrátak idén nyáron a helytörténet iránt érdeklődők Makón. A huszonöt lelkes résztvevő a Szirbik Miklós Egyesület és a Szent István Király Plébánia

közös szervezésében a város híres szülőtteinek nyughelyeit és a belvárosi katolikus templom harangjait kereste fel.

Két kilométer biciklizés, némi gyaloglás és 400 db lépcsőzés – akár egy jó kis edzésadag is lehetne, amellyel *Gilicze János* főlevéltáros és *Pálfai Zoltán* plébános megmozgatta a Szirbik Miklós Egyesület második kerékpártúráján résztvevőket. A sportos kirándulás ezúttal is szellemi és kulturális élményt kínált.

Gilicze János vezetésével az érdeklődők a Meskó és Lonovics család nyughelyét fedezték fel, megismerhették Barány Ágoston történetíró sírja történetét és a temetőkápolna építésének körülményeit, csak hogy egy pár állomását említsük az érdekes látogatásnak. – Örülök, hogy eljöttem, mert hasznos és új információkkal gazdagodtam és kerékpározni is szeretek. Nagyon érdekel a helytörténet – tudtuk meg Petrik Somától, aki a program másik nagy állomását is teljesítette. 200 lépcsőfokot ment fel és ugyanennyit le, hogy megismerhesse a belvárosi katolikus templom tornyának éppen alvó „lakóit”.

AUGUSZTUS SZENTJE: SZENT MAXIMILIÁN KOLBE ÜNNEPE: AUGUSZTUS 14.

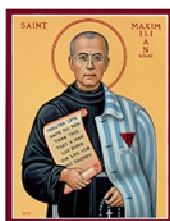
LEGENDA

A keresztény sajtó, újságírók, családok, rabok internet és rádióamatőrök védőszentje.

Egy lengyelországi kisvárosban Zdzunska Wolában született 1894. január 8-án. Keresztségben Rajmund nevet kapta.

Szülei szegény takácsok voltak, kiknek hamarosan föl kellett adniuk önálló mesterségüket, ezért nem tudták gyermekeiket taníttatni. 1907-ben a ferences atyák hatására Rajmund és két testvére belépett a ferences rendbe. Rajmund a Maximilian nevet kapta. Nagyon tehetséges volt, egyik társa így nyilatkozott róla: „Rajmund volt valamennyiünk közül a legtehetségesebb. Ha nem lép be a kolostorba nagy hadvezér, vagy zseniális föltaláló lehetett volna.” A rendben filozófiát tanult. Majd Rómába küldték teológiát tanulni. Már növendék korában egy missziós folyóiratról álmódott. Kérvény nyújtott be, hogy kiadhasson egy vallásos folyóiratot Ryczer Niepokalanej. Kéregtetnie kellett, hogy a költségeket előteremtse. Egy év múlva a nyomda állt. A rend tagjai ezt nem nézték jó szemmel, ő szerintük ez szemben áll az alapító szándékával. A mi dolgunk az imádság, a gyóntatás, és a lelkipásztorkodás. Kolbe atya szerint pedig nagyon is fontos, hiszen nem a 13. században élünk. 1917-ben mozit létesített, minden technikai találmányt nyomon követett, repülőteret is szeretett volna létesíteni. A rádiót is felhasználta munkájához.

1927 őszén új kolostor építésébe fogott Varsótól közelébe. A telket végül is ingyen megkapta. A környékbeli parasztok beálltak segíteni a szerzetesek lelkesedését látva. Vonzotta a missziós munka, Japánba ment, anélkül, hogy ismerte volna a nyelvet, vagy pénze lett volna. Beteg lett, nem bírta a japán konyhát, de újsága megjelent tízezres példányban. Kolbe atya eszméivel

– Öt harang található itt, ezek közül a Szent Imréről elnevezett a legnagyobb és a város harangjai közül a legrégebbi, 202 esztendő. 1100 kg súlyú és hét alkalommal hallhatják a hangját a makóiak vasárnap; reggel 6, délelőtt fél 9 és 9 órakor, délben, délután fél 6-kor, 18-kor és este 8 órakor szólal meg – informált Pálfai Zoltán plébános, aki számos érdekesességet osztott meg a többiekéről is: – A kisebb testvérek közül a Szent Gellért harang csupán fele akkora súlyú és már négyszer öntötték újra. A Szent András nevét viselő önmagában nem, csak a többivel együtt szólal meg, csakúgy, mint a Szent Rozália harang, ami egyszer már elrepedt. Újraöntött változata még igen fiatal, jövőre lesz negyven éves. A legkisebb a lélekharang, amely Szent József nevét viseli, hamarosan száz esztendő lesz, de súlyát tekintve a legkönnyebb, 65 kg-os és csak temetésekkor hallhatjuk.

Az egyházközség vezetője felhívta a figyelmet arra is, hogy a harangoknak minden időben kiemelkedő szerepük volt, szabályozták az emberek életritmusát és fontos eseményeket jeleztek. Természetesen ma már nem kézi erővel szólaltatja meg őket a sekrestyés, hanem automatikus és manuális vezérléssel működnek – nyugtatott meg mindenkit befejezésül.

A temetőlátogató és toronytúrázó csapat kellemesen elfáradva, élményekben gazdagodva tekert haza. A városismereti élménykerékpározás ősszel, a református temető megismerésével folytatódik tovább.

Szabó Anita

messze megelőzte a korát. Semmit sem utált jobban, mint az ostobaságot. Péter Maximilián az egész világot meg akarta nyerni Krisztusnak és a Boldogságos Szűz Máriának.

A háború kitörése után letartóztatták, majd negyven társával együtt december 8-án szabadon bocsátották. 1941. február 17-én másodszer is letartóztatta a Gestapó. Május 20-ig a varsói Pawiak börtönbe volt, majd Auschwitzba szállították. Július végén a 14-es blokkból egy fogolynak sikerült megszöknie. Megtorlásul a tábor parancsnoka tíz foglyot éhhalálra ítelt. Amikor felolvasták a tíz nevet az egyik rab felzokogott, ha meghal, a felesége, és két gyermeke egyedül marad. Kolbe atya vállalta a családapa helyett a halált. A tíz halálraíteltet sötétzárkába vezették. A zárkából végig imádság és ének hallatszott. Belsőleges imádsággal búcsúzott minden halottól, akiket naponta a zárkából elszállítottak. Két hét után már csak ő volt életben. A böjthöz szokott szervezete bírta az éhezést. Nagybaldogasszony vigiliájának estéjén egy méreg injekcióval oltották ki az életét. Akit megmentett Franciszek Gajowniczek túlélte a tábort, 1995-ben hunyt el. A páter haláláról az egész tábor beszélt. Ő nemcsak egy embert mentett meg az életnek, hanem ezzel a mártír tettével sokakba felébresztette a bátorságot ahhoz, hogy túléljék a tábort. Fel tudta bennük ébreszteni az emberi jóságba vetett hitet.

1971. október 17-én VI. Pál boldoggá, majd II. János Pál szentté avatta.

Ima: *Istenünk, aki Szent Maximilián vértanúdat a Szeplőtelen Szűz iránti különleges szeretettel ajándékoztad meg, és eltöltöted apostoli buzgósággal és hősiesség felebaráti szeretettel, kérünk, add meg az ő közbenjárására, hogy dicsőségedre nagylelkűek legyünk felebarátaink szolgálatában, és haláláig hasonlók a te Szent Fiadhoz!*

Szalaiiné Bálint Rózsa

Látrányiné Putnoki Ágnes

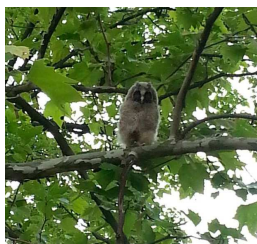
NYÁRI MONTÁZS 2017

Újvárosi hittanosok Nagyváradon

Bagolymentés a plébánián

Bogárzói kirándulás

Keresztelés a Maros-Parton

A Gyermekmissziós
Tábor idei díjazottjai

Templomok éjszakája

Szent László király-búcsú Újvároson

Pünkösdi kapu

Keresse honlapunkat: www.makoujvaros.hu

**Magyar Máltai
Szeretetszolgálat**

MÁLTAI NYÁR

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat idei nyara is mozgalmasan alakult.

A hagyományos tevékenységeink mellett több meghívásnak tettünk eleget, mindemellett saját programjaink is szép számmal voltak – határon innen és túl.

A nyárnak egy jól sikerült határon túli programmal és egy nagyon sikeres gyereknapal indultunk neki május végén.

Felkéréseknek eleget téve részt vettünk Makó nyári rendezvényein és a városrész napokon. Sok éve jó a kapcsolatunk a József Attila Múzeummal, ennek köszönhetően kézműves programjainkkal ott voltunk mi is a Múzeumok Éjszakáján, majd a RETRO fesztiválon is. A városrész napokon is nagyon szívesen részt vettünk és részt veszünk.

Nyarunk fő programja azonban a TÁBOR volt. Idén először nem csak a több évre visszatekintő Máltai Ifjúsági Alkotó tábort szerveztük meg, hanem még másik kettőt. Célunk, hogy értelmesen és jól töltsék el a gyerekek a nyarukat, családi hangulatban. Ezzel próbálva segíteni a szülőknek a szünetidőben. A táborokban részt vevők nagyon jól érezték magukat, így lettek visszatérők is. Változatos helyszíneken változatos programokkal, kirándulásokkal tarkított és közösség építő, a másik elfogadásának szemléletében tartottuk meg nyári táborainkat. A három turnusban közel hatvan gyerek járt nálunk. A görög-katolikus táborba is meghívtak egy vidám foglalkozást

tartani. Úgyhogy levezetésképp egy szép délelőttöt töltöttünk velük.

A nyár vége is izgalmasnak tűnik, hisz határon túli Máltais testvéreink nagy szeretettel hívtak programjaira. Nagyszentmiklóson lesz 26-án a Kakasfesztivál, majd másnap este a Bán-sági Vándorszínház előadására (Nóti Károly: Majd a jegenye - lehet csatlakozni.)

A nyarat és a vakációt idén is Rákoson szeretnénk zárni sok-sok mókával és kacagással.

Nagy örömmel tölt el minket, hogy Dr. Nagyfalusi Mária felvetésére és a Máltai Szeretetszolgálat támogatásával augusztus 20-án, Dr. Béres Györgynek fog Makó városa díszpolgári címet adományozni. Ezúton gratulálunk ehhez és köszönjük a professzor úr sok évtizedes munkáját!

*Munkánkat ősztől is folytatjuk. Aki-
nek kedve tartja, csatlakozhat hozzánk és programjainkhoz. Részletekről érdeklődni lehet a Máltai Házban, vagy telefonon 62/670-757.*

Őszi programjainkból:

*Szeptember 23. Kul-túra – II. Temesvári Magyar Napok,
Október 7. Máriaradnai zárandoklat*

*Kómár Mátyás – MMSZ Makói Csoportja
6900 Makó, Liget u. 3. www.maltai.hu*

FIGYELMESSÉG

EGYÜTTÉRTÉZÉS

MEGBOCSÁJTÁS

ELHUNYT RÉNYES IMRE ATYA

A rokonság, a liège-i egyházmegye és a Szeged-Csanádi Egyházmegye a föltámadás reményében tudatja, hogy Rényes Imre nyugalmazott lelkész életének 87., papságának 33. évében augusztus 3-án szentségekkel megerősítve visszaadta lelkét Teremtőjének.

Rényes Imre 1930. március 17-én született Budapesten, értelmiségi családban. A sors úgy hozta, hogy a családfőt Szegedre helyezték a paprikamalomba és a fűrésztelepre, vele költözött felesége és öt gyermeke is.

– Két nagyobb testvéremmel a piarista gimnáziumba jártunk. Legidősebb bátyám, Endre az iskola elvégzése után Ausztráliába ment, könyvelő lett, akárcsak édesapánk. Antal bátyám teológiai és filozófiai tanár volt Argentínában. A mostani pápa, I. Ferenc volt az előjárója. Én szintén a papi hivatást választottam, de itthon az akkori rendszer be-szüntette a képzést. Ezért 1949-ben nyakamba vettem a világot. Ausztriában fél évet töltöttem, Németországban kettőt, majd Belgiumban telepedtem le. Elvégeztem a papi iskola első részét, de megbetegedtem, emiatt félbe kellett szakítani a tanulmányaimat, tudományos munkámat. Nem is kevés időre, 25 évre, ezalatt sekrestyésként dolgoztam, valamint 15-féle mesterséget tanultam ki, kerti és iparos munkával kerestem a kenyerem. Ez egyébként nem állt távol tőlem. Most, idős koromban, különösen nagy hasznát veszem, hiszen egyedül élek, mindent magam végzek a ház körül – mesélte. Rényes Imre 1978-ban Dél-Amerikában járt egy háromhetes cserkész táborba. Kötelező volt kinint szedniük, amitől elmúlt a fiatalkori légúti betegsége, amire korábban nem találtak gyógyírt az orvosok.

Teológiai tanulmányait 1980–85 között Brüsszelben és Liègeben végezte. 1985. június 23-án Liège-ben szentelték pappá. 1985 és 1992 között a liège-i egyházmegyében végzett lelképásztori munkát.

-1980-ban visszaültem az iskolapadba. 1985-ben szenteltek „belga” világi pappá. A belgát idézőjelben értem, hiszen a szívem mélyén mindig is magyar maradtam – tette hozzá. Imre bácsi Liege-ben végzett plébániai és kápláni papi munkát, a munkásnegyedben. Nagyon szerette Belgiumot. Általában francia nyelvtérületen élt ahol a belgák kiválóan ötvözték a franciák nagyvonalúságát a németek precizitásával. Ezt a mentalitást az évek során igyekezett átvenni. Közben szoros kapcsolatot ápolt az itthoni rokonaival. 1970-től már haza lehetett jönni látogatóba. Sajnos édesanyjával már nem találkozhatott, ő korábban meg-

h a l t

Mint sokan mások is, a magyar pap is felvette a belga állampolgárságot, ami biztonságot jelentett a hazautazásoknál, mert így nem eshetett bántódása. – Minden nyáron egy hónapot töltöttem itthon, végiglátogattam a a rokonaimat. Két öcsém is itthon él. Édesapámmal sűrűn találkoztunk, ő is gyakran látogatott ki hozzám. Együtt jártuk be Európát. Sajnos nem élhette meg a rendszerváltozást, de a változás szelét már előre érezte és gyakran mondogatta is – idézte fel.

Imre atya II. János Pál pápa 1991-es magyarországi látogatásakor is itthon volt. Akkor döntötte el, hogy végleg hazajön. Közben belga nyugdíjas lett, ebből élt. Idehaza kisegítő lelkészként segítette az egyházat fizetés nélkül.

1992–97-ig szeged-rókusi kisegítő lelkész volt, majd a makói Csanád vezér téri templomban látott el templomigazgatói feladatot 1997–98-ban. 2000-ig Makó-Belvárosban, 2000–2001-ben Algyőn szolgált kisegítő lelkészként. Vicarius oeconomusként tevékenykedett 2000–2002-ben Deszken, közben oldallagosan Klárafalvát és Ferencszállást is ellátta, 2002–2004-ig Mesterszálláson szolgált, és oldallagosan ellátta Mezőhék filiát is. 2004 és 2006 között Csanádalbertin volt lelkész, Ambrózfalva és Nagyér filiákkal. 2006-ban a mindszei plébánia kormányzója volt, majd 2009-ig Magyarcsanakon végzett kisegítő lelkési szolgálatot. 2010-ben vonult nyugállományba. Makói évei alatt cserkészparancsnok volt a Szent László Király Cserkészcsapatnak. Sok nehéz helyzetű, rászoruló családot támogatott anyagilag és gyermekeik nevelésével is.

Az idős pap kisebb könyvtárnyi könyvet hozott haza Belgiumból. Amikor Csanádalbertin szolgált két évig, a gyűjteménye nem fért el a paplakban. Az idősek klubjának segítségével vette meg a házat, ahol utoljára élt. – Nagyon szeretetre méltó, csendes, nyugodt falu ez. Szolgálatom alatt szinte mindenkit megismertem, és úgy döntöttem, egyelőre itt maradok. **Papi hivatásom gyakorlása alatt, a belga tapasztalataim felhasználásával, igyekeztem minden erőmmel az ország erkölcsi felemelkedésén dolgozni, a polgári szabadság és a vallási türelmesség szellemében, különös figyelmet fordítva a rászorulókra – emelte ki. – Bizom benne, hogy hasznos volt a munkám.** Életének ezt az utolsó időszakát a házi munka, a könyveinek olvasgatása, rendezgetése töltötte ki.

Rényes Imre atya gyászmiséje augusztus 14-én 10 órakor a pitvarosi templomban, temetése a szentmisét követően a helyi temetőben volt.

(A Délmagyarország és a Magyar Kurír írása alapján) -SZT-

Felelős kiadó:

Pálfai Zoltán plébános
Szerkesztő: Szűcs Tamás
Tördelés: Hudák Szabolcs
Fotó: Majoros Márton,
Mészáros Ildikó
A szerkesztőség címe:
Szent István Király
Plébánia
6900 Makó,
Szt. István tér 22/a
www.makobelvaros.hu
plebania.makobelvaros
@gmail.com
Tel.: 06-20/464-2637

ANYAKÖNYVI HÍREK:

Elhunytak Pünkösöd óta: Szalamia Józsefné Herzsán Jolán, Takács Ernő, Borka Mihályné Szabó Rozália, Fejes István, Oláh Sándor, Böde László

Kereszteltek Pünkösöd óta: Somogyi Levente Krisztián, Somogyi Napsugár Katalin, Farkas Rebeka Hanna, Balázs Róbert István, Jaksa Dániel, Baka Gergő, Sárközi Nikolasz, Kenézné Kovács Mónika, Kovács Miklós, Gáspár Andrea, Mázik Dóra, Binecz Döme, Bárdosi Tímea Jázmin, Tóth-Kása Lara, Nagy Jázmin **Elsőáldozók Pünkösöd óta:** Kenézné Kovács Mónika, Kovács Miklós, Gáspár Andrea

Bérmálkozók Pünkösöd óta: Kenézné Kovács Mónika, Kovács Miklós, Gáspár Andrea, Fazekasné Horváth Éva, Ludányi Nikolett

Házasságkötések Pünkösöd óta: Jandó Tamás– Süli Melinda, Köteles Zoltán– Németh Éva Erika, Szilvási János– Farkas Alexandra, Karajkó Gábor Ferenc– Németh Marietta, Borbás János– Gyulai Tímea, Zsótér László– Zombori Szilvia, Görög Zoltán– Varga Erika Diána, Fazekas Norbert– Horváth Éva, Kenéz Zoltán– Kovács Mónika